

eul_wid: hik-aa

Ναυσιφάνης ὁ Τήιος · Nausiphanes of Teos

Testimonies

Μαρτυρίαι

Period: Κλασική Classical
Dialect: Φιλοσοφική Ἀττική Attic Philosophical
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Συναγωγή Collection
Affiliation: Democritean

- ¹ DIOG. prooem. I 15 Δημόκριτος οὗ πολλοὶ μὲν, ἐπ' ὀνόματος δὲ Ναυσιφάνης [καὶ Ναυκύδης], ὧν Ἐπίκουρος.
- ² — IX 64 καταληφθεὶς δέ ποτε καὶ αὐτῷ λαλῶν καὶ ἐρωτηθεὶς τὴν αἰτίαν ἔφη μελετᾶν χρηστὸς εἶναι. ἔν τε ταῖς ζητήσεσιν ὑπ' οὐδενὸς κατεφρονεῖτο διὰ τὸ <καὶ δι> ἐξοδικῶς λέγειν καὶ πρὸς ἐρώτησιν ὅθεν καὶ Ναυσιφάνην ἤδη νεανίσκον ὄντα θηραθῆναι. ἔφασκε γοῦν γίνεσθαι δεῖν τῆς μὲν διαθέσεως τῆς Πυρρωνείου, τῶν δὲ λόγων τῶν ἑαυτοῦ. ἔλεγέ τε πολλάκις καὶ Ἐπίκουρον θαυμάζοντα τὴν Πύρρωνος ἀναστροφὴν συνεχῆς αὐτοῦ πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ
- ³ — IX 69 διήκουσε τοῦ Πύρρωνος ... ἔτι τε Ναυσιφάνης <ὁ> Τήιος, οὗ φασὶ τινες ἀκοῦσαι Ἐπίκουρον.
- ⁴ SUID. Ἐπίκουρος ... ἀκούσας δὲ Ναυσιφάνους τοῦ Δημοκriteίου καὶ Παμφίλου τοῦ Πλάτωνος μαθητοῦ ...
- ⁵ CIC. d. nat. d. I 26, 73 sed hunc Platonikum mirifice contemnit Epicurus: ita metuit, ne quid umquam didicisse videatur. in Nausiphane Democriteo tenetur, quem cum a se non neget auditum, vexat tamen omnibus contumeliis. atqui si haec Democritea non audisset, quid audierat? quid est in physicis Epicuri non a Democrito?
- ⁶ DIOG. X 14 Ἀρίστων δέ φησιν ἐν τῷ Ἐπικούρου βίῳ τὸν Κανόνα γράψαι αὐτὸν ἐκ τοῦ Ναυσιφάνους Τρίποδος, οὗ καὶ ἀκοῦσαί φησιν αὐτός, ἀλλὰ καὶ Παμφίλου τοῦ Πλατωνικοῦ ἐν Σάμῳ. ἄρξασθαι τε φιλοσοφεῖν ἐτῶν ὑπάρχοντα δυοκαίδεκα.
- ⁷ SEXT. adv. math. I 2 διὰ τὴν πρὸς Ναυσιφάνην τὸν Πύρρωνος ἀκουστὴν ἔχθραν· πολλοὺς γὰρ τῶν νέων συνεῖχε καὶ τῶν μαθημάτων σπουδαίως ἐπεμελεῖτο, μάλιστα δὲ ῥητορικῆς. γενόμενος οὖν τούτου μαθητῆς ὁ Ἐπίκουρος ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν αὐτοδίδακτος εἶναι καὶ αὐτοφυῆς φιλόσοφος ἠρνεῖτο ἐκ παντὸς τρόπου, τὴν τε περὶ αὐτοῦ φήμην ἐξαλείφειν ἔσπευδε, πολὺς τε ἐγίνετο τῶν μαθημάτων κατήγορος ἐν οἷς ἐκεῖνος ἐσεμνύνετο. φησὶ γοῦν ἐν τῇ Πρὸς τοὺς ἐν Μυτιλήνῃ φίλους ἐπιστολῇ [fr. 114 Us.] 'οἶμαι δὲ ἔγωγε τοὺς βαρυστόνους καὶ μαθητὴν με δοξάζειν τοῦ πλεύμονος εἶναι μετὰ μεираκίων τινῶν κραιπαλώντων ἀκούσαντά, νῦν 'πλεύμονα' καλῶν τὸν Ναυσιφάνην ὡς ἀναίσθητον· καὶ πάλιν προβάς πολλά τε κατειπῶν τάνδρὸς ὑπεμφαίνει τὴν ἐν τοῖς μαθήμασιν αὐτοῦ προκοπὴν λέγων 'καὶ γὰρ πονηρὸς

ἄνθρωπος ἦν καὶ ἐπιτετηδευκὼς τοιαῦτα, ἐξ ὧν οὐ δυνατόν εἰς σοφίαν ἐλθεῖν, αἰνισσόμενος τὰ μαθήματα. —PAP. HERC. 1005 fr. 24 (Voll. Herc. coll. alt. I 132ff.) ‘ <αὐτοῦ> ταῖς ἡμέρ <οκ> ωμίαις ἐν Τέωι συσχόμενος π <ρὸ> τοῦ σοφιστεῦσαι, τοῦ τ’ Ἀναξαγόρου ἀναγινώσκοντος καὶ Ἐμπεδοκλέους καὶ περὶ ταῦτα τερθρευομένου κατατεταμένωσ’ ἢ πάλιν ‘ὁ τοὺς Ἑρμοκοπίδας ἐν Τέωι συ <σ> τήσα <ς κατὰ Δ> ημόκριτον καὶ <Λεύκιπ> πον πραγματεῦ <ομένου ἀκουσομένου> ‘.

⁸ DIOG. X 13 τοῦτον Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς Ναυσιφάνους ἀκοῦσαί φησι καὶ Πραξιφάνους· αὐτὸς δὲ οὐ φησιν, ἀλλ’ ἑαυτοῦ ἐν τῇ Πρὸς Εὐρύλοχον ἐπιστολῇ [fr. 123 Us.].

⁹ — X 7 καὶ ἐν ταῖς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα βίβλοις ταῖς Περὶ φύσεως τὰ πλεῖστα ταῦτα λέγειν καὶ ἀντιγράφειν ἐν αὐταῖς ἄλλοις τε καὶ Ναυσιφάνει τὰ πλεῖστα, καὶ αὐτῇ λέξει φάσκειν οὕτως ‘ἀλλ’ ἴτωσαν(?)· εἶχε γὰρ ἐκεῖνος ὠδίνων τὴν ἀπὸ τοῦ στόματος καύχησιν τὴν σοφιστικὴν, καθάπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀνδραπόδων’ [fr. 93 Us.]. καὶ <τὸν> αὐτὸν Ἐπίκουρον ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς περὶ Ναυσιφάνους λέγειν· ‘ταῦτα ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἔκστασιν τοιαύτην, ὥστε μοι λοιδορεῖσθαι καὶ ἀποκαλεῖν διδάσκαλον’ [fr. 113 Us.]. ‘πλεύμονά’ τε αὐτὸν ἐκάλει καὶ ‘ἀγράμματον’ καὶ ‘ἀπατεῶνα’ καὶ ‘πόρνην’ [fr. 236 Us.].